

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 95/20

Luxemburg, 16 juli 2020

Arrest in de gevoegde zaken C-133/19, C-136/19 en C-137/19
B. M. M., B. S., B. M en B. M. O. / Belgische Staat

De datum van indiening van het verzoek tot toegang en verblijf is de datum die in aanmerking moet worden genomen om te bepalen of een gezinslid van een gezinshereniger een „minderjarig kind” is

Het beroep tegen de afwijzing van een verzoek van een minderjarig kind om gezinshereniging kan niet niet-ontvankelijk worden verklaard op de enkele grond dat het kind tijdens de gerechtelijke procedure meerderjarig is geworden

In 2012 heeft B. M. M., die in België de status van vluchteling heeft, voor zijn drie minderjarige kinderen aanvragen om machtiging tot verblijf met het oog op gezinshereniging ingediend bij de Belgische ambassade te Conakry (Guinee). Deze aanvragen zijn afgewezen. In 2013 heeft B. M. M. nieuwe, soortgelijke aanvragen ingediend bij de Belgische ambassade in Dakar (Senegal). In 2014 hebben de bevoegde Belgische instanties deze aanvragen afgewezen omdat zij waren gebaseerd op valse of misleidende informatie.

Op 31 januari 2018 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (België) de beroepen tegen deze besluiten, die op 25 april 2014 bij hem aanhangig waren gemaakt, niet-ontvankelijk verklaard wegens het ontbreken van een procesbelang. Volgens vaste nationale rechtspraak moet het procesbelang namelijk bestaan op het tijdstip waarop een beroep wordt ingesteld en moet het gedurende de volledige procedure blijven bestaan. In de betreffende zaken waren alle betrokken kinderen, zelfs wanneer rekening wordt gehouden met de in deze aanvragen genoemde geboortedata, meerderjarig op de datum van de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voldeden zij dus niet langer aan de voorwaarden van de bepalingen inzake gezinshereniging waarvoor minderjarige kinderen in aanmerking kunnen komen.

De drie betrokken kinderen hebben cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State (België). Volgens hen levert de uitlegging die de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft gegeven ten eerste schending van het beginsel van doeltreffendheid van het Unierecht op, voor zover hun daardoor het recht op gezinshereniging wordt ontzegd dat door de desbetreffende richtlijn¹ wordt gewaarborgd, en schendt die uitlegging ten tweede het recht op een doeltreffende voorziening in rechte². In die context heeft de Raad van State besloten om bepaalde vragen aan het Hof van Justitie voor te leggen.

In zijn arrest van vandaag antwoordt het Hof in de eerste plaats dat **de datum die als uitgangspunt moet worden genomen om te bepalen of er sprake is van een „minderjarig kind”, de datum is waarop het verzoek om toegang en verblijf met het oog op gezinshereniging wordt ingediend** en niet die waarop door de bevoegde instanties van deze lidstaat op dit verzoek wordt beslist, in voorkomend geval na een beroep tegen het besluit tot afwijzing van een dergelijk verzoek.

Dienaangaande herinnert het Hof eraan dat richtlijn 2003/86 tot doel heeft gezinshereniging te bevorderen en tevens bescherming te bieden aan derdelanders, met name minderjarigen. Voorts

¹ Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB 2003, L 251, blz. 12), artikel 4.

² Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”).

moeten de bepalingen van richtlijn 2003/86 worden uitgelegd en toegepast in het licht van het recht op eerbiediging van het privéleven of van het familie- en gezinsleven³, gelezen in samenhang met de verplichting om de belangen van het kind in aanmerking te nemen, en rekening houdend met het feit dat een kind regelmatig persoonlijke betrekkingen met zijn beide ouders moet kunnen onderhouden, zoals in het Handvest is bepaald⁴. Het Hof stelt in dit verband vast dat het niet zou stroken met de doelstellingen van richtlijn 2003/86, noch met de vereisten van het Handvest om de datum waarop de bevoegde instantie beslist op het verzoek om gezinshereniging, te hanteren als referentiedatum voor de beoordeling van de leeftijd van de verzoeker. De bevoegde nationale autoriteiten en rechterlijke instanties zouden daardoor immers niet worden aangemoedigd om verzoeken van minderjarigen met voorrang en met de nodige urgentie te behandelen teneinde rekening te houden met hun kwetsbaarheid en zij zouden dus op zodanige wijze kunnen optreden dat het recht van deze minderjarigen op gezinshereniging in het gedrang kan komen.

Het Hof merkt op dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beroepen in deze zaken pas op 31 januari 2018, oftewel drie jaar en negen maanden nadat zij waren ingesteld, heeft verworpen en dat dergelijke behandelingstermijnen in België niet uitzonderlijk lijken te zijn.

Indien voor de beoordeling van de leeftijd van de verzoeker de datum wordt gehanteerd waarop op het beroep wordt beslist, kan derhalve geen gelijke en voorzienbare behandeling van alle verzoekers worden gewaarborgd. Voorts kan dit leiden tot aanzienlijke verschillen in de behandeling van verzoeken om gezinshereniging tussen de lidstaten en binnen een en dezelfde lidstaat.

Het Hof antwoordt in de tweede plaats dat **het beroep tegen de afwijzing van een verzoek van een minderjarig kind om gezinshereniging niet niet-ontvankelijk kan worden verklaard op de enkele grond dat het kind tijdens de gerechtelijke procedure meerderjarig is geworden.**

De nationale rechtsmiddelen die de gezinshereniger en zijn gezinsleden in staat stellen om bij de rechter beroep in te stellen tegen besluiten tot afwijzing van een verzoek om gezinshereniging moeten immers doeltreffend en reëel zijn. Voorts kan de niet-ontvankelijkverklaring van een beroep niet worden gebaseerd op de vaststelling dat de betrokken personen er geen belang meer bij hebben om een beslissing van de aangezochte rechter te verkrijgen. Een derdelander wiens verzoek om gezinshereniging is afgewezen, kan er zelfs nadat hij meerderjarig is geworden nog belang bij hebben dat de rechter ten gronde uitspraak doet, aangezien in bepaalde lidstaten een dergelijke rechterlijke beslissing noodzakelijk is om de verzoeker in staat te stellen een schadevordering tegen de betrokken lidstaat in te stellen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

---

³ Artikel 7 van het Handvest.

⁴ Artikel 24, leden 2 en 3, van het Handvest.